

BUDA-PESTA

16 Febr. st. v.

28 Febr. st. n.

Va esi duminec'a.

Redact.: strad'a Havas nr.1.

Nr. 7.

Anulu XI.

1875.

Pretiuulu pe unu anu 10 fl.

Pentru Romanî'a 2 galbeni.

Regulus.

Rom'a cea faimósa 'n lupte si vitéz'a Cartagine
In batâi mari se 'ncruntara, de demultu, in vremi be-
trane :

Cartagine se 'nfricase; Rom'a inc' a desperatu,
Regulus, vestitu-i duce in prinsóre a picatu.
Cartagine nu gasise altu mijlocu descurcatoriu,
Decâtu ca sè céra pace — cu prinsonieriulu loru.

— Regulus, vestite duce, — dîcu dusmanii cu blan-
détia,

Éta asta-di poti alege intre mórte si viétia :
Déca vrei sè fii ér liberu, déca vrei sè mai viezi,
Du-te si rentórna 'n Roma, lasa grelele obedi ;
Dar ajunsu acolo 'ndata cere pace pentru noi,
Déca nu vei obtiené-o, jóra, cà-i viní 'napoi !“

— Juru pe sant'a dieitate, cumca mi-oiu tîné cuven-
tulu,

Pe onóre, pe-alu meu nume, n'oiu calcá eu juramen-
tulu !“

Scirea 'n Rom'a se latiesce, Regulus cà a sositu,
Ér poporulu si senatulu sè-lu intimpine-a esitu ;
Dar elu nu vré ca sè intre, ci la pórtá se opri,
Si cu vóce dureróse astu-felu dinsiloru vorbí :

— Déca n'asiu fi selavu in lantiuri si captivu in Car-
tagine,

Asiu intrá cu voi in Roma, falnicu si fara rusine,
Ca la bratiu-mi de parinte cu ferbinte doru sè stringu

Dulci copíi si consórt'a-mi, cari de patru ani me
plangu :

Dar unu selavu nu póte aste, sinulu meu e 'ncatu-
siatu,

Nu sum Regulus acuma, ducele 'ncununatu.

Unu prinsonieru eu asta-di, v'am adusu numai solíá,
Cartagine cere pace, insotire si fratia !“

— Fía pace si fratia, Regulus eliberatu !“

Striga 'ndata totu poporulu dimpreuna cu senatu.

— Stati nitielu, voi frati de cruce, — dice dinsulu
— cà-ci asiu vré

Sè ve spunu in asta óra, care e parerea mea !

Eu ca solulu Cartaginei ve vorbii acum de pace,
Dar ca Regulus in Roma pace asta-di nu asiu face,
Apucá-asiu arm'a 'n mana, si-asiu plecá colo 'n res-
boiu,

N'asiu lasá rusinea mare sè se 'ncuibe intre noi !

De-amu voi sè stàmu la pace, juru, cà nu suntemu
Romani,

Cà-ci Romanii nu vindu Roma calcatoriloru dus-
mani !“

— Piéra tóta Cartaginea, — striga Roma 'nfuriata, —
Unu Romanu nu vindu Roma in pericolu nici odata !“

Regulus cu fala 'n peptu-i, cu solí'a 'ndestulitu,
Si-imbratisiéza fíi si consórt'a ce-au sositu :

— S'aveti padia de consórt'a-mi si de scumpi orfanii mei,
Eu ve lasu, dar sè v'ajute ai ostirii nóstre diei!"

Regulus remani, nu merge, au nu vedi négr'a gelire,
Nu-ti vedi fiii si consórt'a, cumu plangu l'a ta despartire?!"

— Sum Romanu si totu Romanulu tiene juramentulu santu,
Am juratu in Cartagine, n'oiu calcá alu meu cuventu!"

Regulus lasà copiii si consórt'a in deliru,
A muritu, iubindu-si Roma, mórte mandra de martiru.

Vasiliu Budescu.

C u n u n ' a .

— Novela populara. —

I.

Lun'a plutea maiestosu pe ceriulu limpede si stelele luciau, par' cà zimbiau de bucuria, cà nici unu nuoru nu le acopere si potu face servitie placute caletoriloru, dar mai alesu inamoratiloru... Lun'a e patrón'a amoresiloru, si stelele surorile ochiloru... De aci urméza, cà tinerii inamorati simpatiséza cu stelele si iubescu lun'a.

Erá o nópte tainica de véra, candu ventulu sioptesce cu frundiele despre simtiemente secrete si despre iubire... si candu róu'a saruta florile. — — — Unu timpu candu e mai dulce amorulu!...

Peste satulu Valea-lunga domniá o tacere tainica si mormentalá; locuitorii obositi de munc'a dilei odihnau si in somnulu adancu si-recástigau puteri pentru diu'a de mane.

Ferestrele casulieloru erau intunecóse; numai ici cóle se vedea lumina, unde vre-o féta harnica si-ispravescce lucrulu si pe diu'a venitória, séu unde vre-o nevésta si-légana pruncutiulu treditu, cantandu-i:

Bua, bua luonasiu,
Dragulu mamei copilasiu;
Taci si dormi incetisioru,
Sufletulu meu puisioru;
Pana diu'a te-a trezi,
Maic'a buna te-a pazi.
P'alu ei peptu te-i odihni...

Bua, bua paunasiu,
Scumpulu mamei angerasiu!...

Apoi copilasiulu tace, mama-sa lu-saruta cu o dulcétia a sperantiei, stinge lumin'a si adórme.

Fét'a harnica inea si-gata lucrulu si dóra, cugetandu la dragutiulu ei, pe care insedar l'a aseptatu adi sér'a, stinge foculu, lu-acopere cu cenusia si merge sè se culce, intonandu doin'a:

De te-ar arde foculu lume,
Cà multu esti tu de minune;
Candu e vér'a tèrgu de tiéra,
Feciorii pe fete 'nsiéla...
De te-ar arde foculu tiéra,
Cà multu esti tu de ocará.
Diu'a nóptea, totu munceseu,
La badea 'n pustiu gandescu...

Nóptea inaintéza, liniscea e si mai profunda, nicairi nici unu semnu de viétia, par' cà si natur'a dórme. Se apropia timpulu, candu numai sufletele necurate ambla, se apropia mediulu noptii.

De alungulu stradei se ivesce o figura nalta, care cu pasi precauti merge spre o casa, unde se mai vedea unic'a lumina. Umbr'a-i grósa lu-urmariá ca o fantóma... De nu i-ar luminá lun'a fati'a deschisa, la care cumóscemu unu fecioru zdravenu, ai cugetá, cà e unu sufletu necuratu... cà-ei cine si umbla in acestu timpu?!...

Indereptulu lui se ivesce o alta umbra si cu pasi repedi se silescce a-lu ajunge; candu erá numai de càti-va pasi de elu lu-agraiesce:

— Ascépta-me, mei Flore!

Accl'a tresare si standu pe locu, privesce indereptu.

— Dar tu esti, Tódere, — dice recastigandu-si liniscea, — ce m'am spariatu.

— Eu dar, — raspunde sositulu vioiu, — apoi déca tu nu poti dormi de dorulu Anitiei, diu si pe mine multu me necasiesce dragostea Todosiei; mei frate, dóra e si facatura pe mine, cà nu me potu rabdá sè nu o vedu in tóta diu'a. Apoi credu, cà si tu esti asiá, — continuá cu alusiune, — mai alesu de candu si invetiatoriulu merge in tóta diu'a la badea Constantinu a lui Timofteiu si-i ochiesce Anitiei...

— Ai dreptu fertate, — respunse Florea, — inse cu ori ce pretiu ea trebue sè fia a mea, cà me iubescce si eu o iubescu! — continuá resolutu.

— E bine, Ddiu ti-dee norocu, eu ti-voiu fi ortacu ajutatoriu si frate de cruce.

— Multiamu. Inse acum sè mergemu, —

dice Florea mangaiatu, — cà candu voru cantá cocosii de diua trebue sè fíu cu boii in fênetia sè-i pascu; mane am de ogoritu.

— Apoi si eu, — respunse Tóderu, — candu voiu fi in cóste la pieri ti-oiu chiuf, la semnulu celu d'antâiu vina!

Ortacii se despartira. Tóderu merse la Todosia lui, si Florea se apropià de cas'a lui Constantinu lui Timofteiu si batù la fêresta.

Nu i-a respunsu nime, a statu ascultandu. Acest'a a fostu semnu bunu pentru elu, cà-ci numai de odata s'a stinsu zarea si pe usia a esitu Anitia.

— Buna sér'a, Anitia, — o intimpinà Florea cu bratiiele deschise.

— Bine ai venitu Flore, — i respunse ea cu dulcétia.

Apoi se imbratîsieza lungu si se saruta cu infocare.

— Me iubesci, Anitia? si me vei iubi pentru totu-de-una!? — o intrebà linu.

— Te mai indoiesci Flore?... de câte ori ti-am spus, cà pana la mormentu!

Florea, beatu de atât'a fericire, o inundà cu sarutàri. Buzele loru tremurande s'au atinsu si suflètele loru s'au intelnitu.

Puntea între două animi e sarutarea.

In momentulu acest'a o stea fugitória curmà de alungulu orisonulu si disparù in departarea infinita. Anitia a observatu si s'o spariatu.

— Ce ti-i? — o intrebà Florea ingrigitu.

— Cauta! — respunse ea; éra a picatu o stea de pe ceriu. Se dice, cà atunci totu-de-una pica stéu'a cutarui omu; si apoi acel'a séu móre séu e nefericitu. Óre nu stéu'a nóstra a picatu, Flore?!

— Nu, pentru cà eu sum fórte cu norocu, asiá mi-a tipatu o vragitóre cu bobii; apoi noroculu nostru e legatu la olalta cu iubirea nóstra, — respunse Florea cu unu crediementu superstitiosu.

Anitia s'a liniscitu si grigea i-a disparutu.

Apoi ambii au siediutu pe prism'a casei si si-au povestitu tóte necesurile si placerile... Amorul fara suferintia nu e tare, si nici nu e amoru...

— Asculta, draga Anitia, — vorbesce Florea tienendu manile rotunde ale iubitei sale la peptu, — te iubescu precum si iubesc maic'a copilulu; te iubescu mai multu, decâtu cum iubesc campulu arsu plói'a, si te dorescu mai ferbinte, decâtu cum dorescu florile veste-

dite róu'a... Si nu ceru de la Ddiu altu daru pe pamentu, numai ca tu sè fíi nevést'a mea, Te invoiesci, Anitia?!

— Déca voiesce si ceriulu... apoi eu voiescu, — i sioptesce in linu.

— E bine, — continuà acù Florea mai resolutu, — dar eu me temu, cà tatalu teu voiesce sè te marite dupa invetiatoriulu; dar nu merge dupa elu, cà de dorulu meu nu vei avé linisce, si te-a bate si Ddiu...

— Eu numai pe tine te iubescu, Flore, lu-mangaià, alipindu-i-se la peptulu simtitoriu. Apoi éra a uitatu necesurile... éra erau fericiti...

— De unu timpu incóce ce e dreptu. — vorbì Anitia intr'unu tardiu, — dlu invetiatoriu mai in tóta diu'a vine la noi, i cetesc tatei din „Siedietóre“ si i povestesc lucruri intielepte, dar eu totu-si nu-lu iubescu si nici nu voiescu, de si mam'a mi-lu totu lauda. Apoi mai daunadi a fostu la noi mósi'a Catrina, care sefe multe mestesiguri si o am rugatu sè mi caute de norocu, ea mi-a respunsu:

„— Fetulu meu, Anitia, tu esti norocósa, cà te-ai nascutu sub semnu bunu si nu trebe sè-ti cautu; numai cu maritatulu sè-ti dee Ddiu norocu.

— D'apoi tocm'a acea mi-cauta cà óre candu m'oiu maritá? — o am intrebatu.

— Eu din betrani am auditu si sefu, — mi-a povestitu lelea Catrina, — cà déca la vr'ó féta i pica la Sanu-Saene cunun'a odata, acea e fara norocu; déca i pica si a dóu'a óra, atunci e cu norocu, si de pica si a trei'a óra, acea in anulu acel'a de a buna séma se marita; grigesce dara fetulu meu, si ascépta pana la San-Saene.

— De atunci, — continuà Anitia, — de abié asceptu San-Saenele, Flore, sè vediu cà am norocu si candu m'oiu maritá...?

— Te-i maritá in anulu acest'a, — respunse Florea, — stringendu-o in bratie.

Lui Florea i-a spusu vragitóre, cà e norocosu, éra Anitia s'a nascutu sub semnu bunu, apoi ei se iubescu, si sunt fericiti! Si óre vítoriuulu cum li-a fi? Li-a spune vragitóre séu cunun'a de la San-Saene?! Ei nu cuge-tau acù la acea; momentulu dulce 'i face sè uite de impedece, de vítoriu.

Ei se imbratisiau si lun'a se bucurá de amorulu loru, — stelele le invidiau desmer-darea.

Mediulu noptii a trecutu de multu si ei se totu dragostiau, in giurulu loru erá o tacere mortala.

Odata din departarea se audi o doina :

Frundia verde de pe spinu,
Nu sciu de ce totu suspinu ;
Candu lelitia ne iubimu,
Si-apoi ér ne despartimu !

Cuvintele aceste cantate cu o vóce jelnica i-a treditu pe amoresi ; si Florea privindu susu la ceru díse :

— Gainusi'a mintenu va apune, eu trebue sè me ducu, draga Anita, nu peste multu s'oru iví diorile.

Intru acést'a se audi si o chiuitura.

— Acel'a e Tóderu, mi-a datu semnu sè mergu, — continuà, — remasu bunu, iubít'a mea !

S'au sarutatu lungu si dulce, apoi s'au despartítu.

Tóderu ajungendu in cóste la pieri a chiuitu un'a si apoi a mersu spre fênetia cantandu :

Nóptea-i négra 'ntunecósa,
Lelít'a e maniósa,
Dar pe candu diu' a diari,
Mandr'a éra a dimbí . . .

A avutu ceva necasu, cu mandra-sa si erá cam superatu, pentru aceea i erá si tonulu asié jelnicu ; inse sperá, cà éra s'oru impacá, pentru aceea repetá mai veselu refrenulu :

Dar pe candu diu' a diari,
Mandr'a éra a dimbí . . .

Florea merse intr'acolo, de unde viniá cantecculu. Candu a esítu din satu a prinsu a cantá si elu :

O, tu luna lunisióra,
Si voi stele lucitóre ;
Lumina-ti-mi nencetatu,
Cà de dragoste sum beatu . . .

Anitia siedea totu pe prisma, cautandu in direptiune, incatro a mersu Florea.

L'a vediutu cum trece dealulu, si cum mai privesce inca odata spre satu . . .

Apoi a disparutu si numai cuvintele aceste le-a audítu cantandu-le :

O, tu luna si voi stele,
Impliníti dorurile mele . . .

A mai siedítu multu pe prisma, cantandu la luna si la stele, ca si candu le-ar rogá sè auda viersulu intonatu de Florea.

Candu s'a rentorsu in casa se iviau si diorile, dar ca sè nu scía nimene de intalnirea loru s'a culcatu.

Si-a facutu cruce si-a disu rogatiunile finindu :

Si-mi dà minte si norocu,
Cà tie dómne me rogu !

Apoi a adormitu, si a visatu despre Florea. Apoi óre nu e si dragostea loru numai unu visu !? . . .

Póte ; cà-ci tóte sunt trecatóre !

(Va urmá.)

Alesandru Onaciu.

L a e a.

Inca odata asiu vré cu tine,
Scumpa copila, sè me 'ntelaescu ;
Sè spunu secretulu ascunsu in mine,
Cátu de ferbinte eu te iubescu !

Din ceea óra dulce, placuta,
Care-mi aduse 'n ochi tipulu teu :
Nu mai am pace nici o minuta,
Par cà-su nebunu, ah ! sei Dumnedieu !

Ochii-mi te cauta cu nerabdare,
Sufletu-mi plange de alu teu doru ;
Peptulu mi-bate cu infocare,
Anim'a-mi arde plina de-amoru.

Nu sciu, ah ! nu sciu ce e pe mine,
Dar sciu atât'a cà patimescu,
Si sciu si-aceea, cà far' de tine
N'oiu fi ferice pana traiescu !

Ionu Tripa.

Respiratiunea planteloru.

(Fine.)

De ací ne potemu esplicá, cà pentru ce ne simtimu asiá de bine dupa o preambulare, facuta in cutare-va padure scú gradina cu plante.

Locuitorii de la paduri pentru aceea — sunt mai sanetosi, dccátu cei de la campia, fiindu scutiti totodata si de mai multe morburi, la cari sunt espusi campenii ; medicii inca pentru aceea si-tramitu pacientii loru, cari suferu in dorere de plomani, la locuri padurose, ca prin inspirarea unei cantitáti mai mare de ossigenu, sè-si reimprospete organele defectuóse.

De si plantele iau din pamentu, prin ra-

decina, o cantitate considerabila de ossigenu, totu-si ele nu se indestulescu cu atât'a, ci mai primescu si prin frundie de la aerulu comunu, dar acuma numai ossigenu curatu, care inse nu pentru aceea intra in planta, ca — facându compusetiune organica — sè iee parte la desvoltarea aceleia, ci ca sè-i rapésca din carbune, evaporandu apoi prin porii frundiilor ca acidu-carbonicu.

Inse fiindu cà am disu, cumea acidulu carbonicu, sub influinti'a caldurei si luminei sórelui se descompune in pàrtile constitutive; de aci urméza, cà acestu procesu nu se póte intemplá diu'a, candu lucesce sórele, ci numai nóptea.

Si intru adeveru, déca trecemu nóptea prin o padure, ni pare aerulu fórte stricatu, pe langa celu de diua; asiá in câtu déca e padurea desa, stai sè te inneci de elu. Ce póte stricá intru atât'a aerulu de nópte? Nu alta decâtu numai acidulu carbonicu, care strabate nóptea prin frundie, si are aceea insusire periculósa, cà déca bagi unu animalu séu o planta intr'o chilía plina cu de acestu gazu, atunci de si-guru se innéca.

De aceea e fórte consultu a inchide peste nópte ferestrele, cari aru serví spre cutare locu cu plante multe, ca nu cumva — fiindu spatiulu chilíci angustu — sè se imple chilía cu acidu carbonicu si sè causeze vr'unu periclu.

Din cele díse putemu vedé, cà frundiile verdi de plante implinescu o functiune sinonima cu ceea a plomaniloru omului; prin urmare putemu dice, cà plantele respira cu ajutoriulu frundiiloru verdi, cà frundiile verdi sunt plomanele planteloru.

Frundiile dara nu numai cà infrumsetiéza plantele, ci sunt si neincungiuratu necesarie pentru sustienerea vietiei acelora.

Pentru mai mare convingere póte incercá cine-va — primavér'a de timpuriu — a rumpe frundiile verdi de la o planta; va puté apoi observá, cà aceste se voru desvoltá inca odata, inse rumpendu-le si a dóua-óra, plant'a atunci din ce in ce se va vescedí si in urma va incetá de a mai vietiuí.

I. Panea.

Condorul.

(*Vultur Gryphus.*)

Condorul, séu marele vulturu alu muntiloru Andii, este un'a din cele mai mari paseri

dintre carnivore; elu face parte, dupa clasificarea lui Cuvier, din grup'a rapitóreloru diurne, din marele genu alu vulturiloru, genu pe care naturalistii moderni l'au radica tu la gradulu de familia, sub numele de famili'a vulturideloru.

Mai inainte dar d'a aretá caracterele Condorului, sè spunemu cari sunt trasurile caracteristice ale acestei familie:

Vulturii (vultur) sunt paseri in genere mari, cu capulu micu in comparatiune cu marimea corpului, cu ochii mici si bombati, cu gatulu subtire, lungu si adesea lipsitu de fulgi, acoperitu numai c'unu pufu meruntu; cioculu este lungu, boltitu la partea superióra si recurbatu numai la vârflu. Capulu loru este, ca si gatulu, lipsitu de fulgi si acoperitu c'unu pufu, dar la unii presinta nesce pàrti carnóse ce corespundu cu crést'a cocosiloru, si la altii la bacea gatului se afla o coróna de fulgi mai lungi. Piciórele loru nu sunt acoperite cu fulgi pana la bas'a degeteloru, ca la cele mai multe rapitóre, ci partea de josu a loru este acoperita cu mici soldí. Degetele loru sunt, relativu cu corpulu, scurte si terminate in unghii pré putínu recurbate. Aripele loru sunt ascutíte si lungi, in câtu ajungu pana la vârfulu códei, care este scurta si patrata, séu o intrecu. Ei ambla cu dificultate pe pamentu; sborul loru este greoiu, dar puternicu si se radica la inaltimi prodigióse printr'o progresiune rotatória.

De si mari, vulturii neavendu ghiarele destulu de puternice spre a atacá préd'a viua, se servescu mai multu cu cioculu loru si nu ataca animale viue, de câtu candu sunt tinere si neputernice: de aceea ei se nutrescu mai totu-de-una cu cadavre, ceea ce face din vulturi agintii cei mai utili pentru igien'a publica din orasiile Asiei si Americiei, cà-ci aceste animale se insarcinéza a curatiá stradele si piecile acestoru orasie de mortatiunile ce s'aru aflá pe dinsele. Acésta predilectiune a vulturiloru pentru cadavre si materiele in putrefactiune au facutu sè se crédia din timpii cei mai vechi, cà ei au facultatea olfactiva desvoltata in celu mai mare gradu de perfectiune si cà, gratia acestei facultati, ei potu sè descopere de la cele mai mari inaltimi ori ce materia ce ar mirosí a stirflu, pe candu diferitele cercetári si observatiuni au aretatu cà ei descoperu aceste substantie mai putínu prin mirosu, de câtu prin petrundietóri'a loru vedere. Si déca se vede, cà a supra unui cadavru se precipita unu mare numeru de vulturi, acést'a provine nu

din cauza, că sunt atrasi de mirosulu acelui cadavru, ei fiindu că ei traindu iu grupe numeroase, candu unulu din ei diaresce o asemenea mancare, se precipita a supra ei, ceialalti in-sciiintiati, prin această miscare a tovarasiului lor, despre descoperirea acestui nutrimentu, se indreptăza cu totii catra acea parte si se gramadescu a supra predei.

O alta eróre ce s'a perpetuatu in privintia vulturiloru este preferintia ce ei aru avé pentru substantiele in putrefactiune; si in această privintia observatiunile moderne au aretatu, că avendu sè aléga intr'o carne imputita si o carne próspecta, ei preferu totu-de-una pe această din urma.

Mai toti vulturii traiescu in bande prin virfulu muntiloru celoru mai riposi, si nu descindu in văi si campie, de cătu pentru a-si cautá nutrimentulu; ei si-facu cuiburile lor prin crepaturele acestoru munti, si si-conserva mai multi ani acela-si cuibu; ei facu de ordinaru numai dóue óue. Vulturii locuiescu pe tóta suprafaci'a globului, dar sunt mai numerosi in tierile meridionale, de cătu in cele de nordu.

Condorulu (vultur gryphus,) este o pasere rapitória din grup'a vulturiloru cu crésta; marmea sa este de unu metru si trei-dieci de centimetre de lungime; deschidietur'a aripelor de la virfulu uneia pana la alu celeialalte este de la trei metre si 90 de centimetre pana la 4 metre si 20 de centimetre. Capulu si gâtulu seu sunt lipsite de fulgi si acoperite c'unu pufu meruntu si albitiosu, dar la bas'a gâtului, de unde incepu fulgii corpului, presinta o frumoasa colereta de pufu finu, d'o albétia pura, care contrastéza intr'unu modu isbitoru cu colórea fulgiloru corpului, care este d'unu negru albastrui si lucitoru. Elu presinta pe capu o mare crésta turtita si necrestata cum este a cocosiului, si sub ciocu o barbía ca a lui; femeia nu presinta crésta. Cioculu este grosu, scúrta si recurbatu la virfu, si colórea sa este négra, afara de virfu unde este albitiosu.

Condorulu traiesce in muntii Andii, si mai cu séma in valea Ylo din Peru, la inaltime considerabili pe virfulu acestoru munti; elu si-asiediéza cuibulu seu la limita zapeziloru perpetue, si nu descinde de acolo de cătu pentru a-si cautá nutrimentu, care, ca alu tutoru vulturiloru, consiste din cadavre; cu tóte acestea unii căletori spunu c'aru fi atacandu cu furia si impetuositate si animale vii, ca oi, caprióre, ciute etc.

Gr. Stefanescu.

Nóue secte religiöse in Russia.

De si fanaticulu si ur'a disidentiloru din Russia contra religiunii ortodosse au slabitu multu asta-di, operandu-se intre dinsii si poporatiunea ortodossa óre-care apropiare, ceea ce lasa a se sperá, că mai curendu séu mai tardiu voru intrá in sinulu bisericeii mame, totusi propagand'a sectariloru este destulu de mare, si in unele guvernamente s'au nascutu chiar secte nóue, cari au avutu mai multu séu mai pucinu succesu in desvoltarea loru.

Indicámu pe cele mai principali, precum si doctrinele loru:

Stundistii, o secta care s'a nascutu de curendu in Sudulu Russiei. Ei numerau la 1871 in guvernamentulu Cherson 800 partizani, si asta-di mai existe o mica comunitate de a loru in districtulu Tarakika din guvernamentulu Kievu. Doctrin'a loru are multa analogia cu a anabaptistiloru, adoptandu alu 2-a botezu si alte ceremonii religiöse de ale acestora; ei n'admitu nici postululu, nici cultulu santiloru si a icónelor si nici riturile cultului ortodossu, silindu-se a dá ceremonieloru loru religiöse simplicitatea bisericeii primitive. Stundistii se dice, că in genere sunt fórte morali: sunt cum-petati, muncitori, economi, onesti, supusi autoritátiloru si si-implinescu cu esactitate datoriéle catra statulu; numai candu sunt in jocu opiniunile loru religiöse se opunu si nu se supunu in nici unu modu clerului ortodossu.

Suspinatorii, o secta careia i s'a datu numirea această, pentru că in timpulu intruniriloru loru religiöse nu facu rugatiuni, ci se marginescu a suspiná, redicandu ochii la ceriu. Ei si-dau numele de „crestini spirituali.“ Fundatoriulu acestei secte este unu cismaru din Kaluga, Ivan Tihanovu. Idei'a fundamentala a lui Tihanovu este proscriptiunea tuturor ceremonieloru; elu nu primesce intre Creatoru si omu alta comuniune, de cătu cea spirituala; cuventulu si rugatiunea sunt mijlóce grosolane spre a servi de raporturi cu Divinitatea, numai suspinulu este singur'a si adeverat'a rugatiune ce trebue sè faca omulu. Suspinatorii n'admitu nici preoti, nici eucaristi'a, nici confesiunea, nici botezulu, nici chiar nunt'a.

O alta secta, cunoscuta in 1872 si stabilita in districtulu Borovu, guv. Kaluga, numera mai multu de 160 adepti. Ea are ceva analogia cu precedent'a, dar aréta mai pucina rigóre in proscriptiunea formelor religiöse esterioare. N'au preoti si cultulu loru consista in rugatiuni recitate de unulu din credintiosi

si in cantări religióse; botezulu, nunt'a si eucaristi'a nu sunt recunoscute; confesiunea peccatoru e primita de unulu din cei mai vechi ai comunității.

Serafimistii, o secta aparuta in 1872 in districtulu Porkovu, guv. Pskovu, numita astu-felu de la unu calugaru a nume Serafimu. Nu se scie nimicu siguru despre acésta secta; atât'a numai se cunósce, că adeptii lui Serafimu se intrunescu pe ascunsu spre a face rugatiuni si credu in santitatea fundatorului sectei; ei ascépta curendu sfișítulu lumei, pe care li l'a anunziatu initiatoriulu loru. Se pare, că acésta secta numera aprópe 400 adepti, mai cu séma tierance, cari facusera votu de celibatu.

V. C.

Porumbii caletori.

Diarele anunziiau de curendu, că Parisulu pastréza cu 'ngrigire si 'ntretine mai multe parechi din faimosii porumbei, cari in timpulu ultimulu asiediu au permisu capitalei Franciei sè stèe in comunicatiune cu lumea esterióra. Acésta impregiurare dá unu interesu cu totulu particularu amenunzeloru ce urméza.

Far' a ne radică pana la porumbi'a corabiei lui Noe, ne multiamimu a spune, c'acestu mijlocu de corespundintia crá dejá in usu in vechime. Se dice, că unu atletu din insul'a Egina, candu mergea la jocurile olimpice, luá cu dinsulu unu porumbelu, pe care lu-rapiá de la puu sci, dar caruia, dupa victoria, i dá drumulu, legandu-i o panglica de purpura, si pase-rea, in aceea-si di, se intorcea la cuibulu seu.

La Roma, accia cari tramiteau care pentru intregerile de la circu, dar cari nu puteau insii sè asiste la lupta, insarcinau in locu-le amici séu servitori, cari luau cu dinsii porumbei séu rondunele din chiar loculu unde locuía proprietarul carului. La finea spectacululu, se dá drumulu uneia séu mai multora din aceste paseri, vepsite cu colórea partitei, care rapurtase victori'a. Prin întórcerea acestoru paseri la cuiburile loru, stapanulu erá insciintiatu de sórtea sa, sciá déca a cástigatu séu déca a perdutu.

La impresurarea Modenei de Antoniu, in anulu 43 nainte de Isusu Christu, se vedíu pentru prima-data aplicandu-se in artea militara acestu mijlocu de comunicare. Astu-felu consululu Hirtius tramise lui Decius Brutus, comandantulu orasiului, o scrisóre atêrnata de

gátulu unui porumbelu printr'unu firu de metasa. La rëndulu seu, Decius Rrutus tramise in castrulu consululu unu porumbelu, care purtá o scrisóre legata de picioru. Se crede că Pliniu celu Betranu a facutu alusiune l'acestu mijlocu cu totulu nou d'a corespunde cu ai sei, in timpu de resbelu, candu a dísu, in istori'a-i naturala: „la ce servu intaririle, si santi-nelele, si asiediele, si cursele intinse peste riu, candu se póte face ca sciri sè ajunga prin spatiu?“

Odata cuoscuta, acésta procedere nu putea lipsi d'a fi pusa in practica in locurile impresurate. Cu tóte aceste, numai chrestinii, cari la 1098 venisera sè cuceréscu Ierusalimulu, avura cunoscentia pentru antâia-data d'acésta inventiune. Intarit'a cetate Azar, dintre Antiochia si Edesa, erá in puterea necredintiosiloru, si comandantele doriá sè se dèe chrestiniloru; tóte negutiàrile, intre Musulmani, pentru predarea cetătii, se facura prin porumbei.

Toti cunoscu episodulu porumbitei urmarita d'o pasere de préda si cadiuta in mijloculu chrestiniloru, candu ajungeau in campiele Ptolomeiei séu Saint-Jean-d'Acre, unde gasira sub aripa-i unu biletu, alu carui cuprinsu le descoperiá proiectulu Musulmaniloru. Acest'a e episodulu, pe care Torquato Tasso l'a immortalisatu in alu 18-lea cantu alu epopeei sale „Ierusalimulu liberatu.“ Chiar in timpulu asediulu Ptolomeiei, — asiediu ce tinu doi ani (1189—1191) faimosulu sultanu Saladin se serví cu porumbei. Desbarcarea regelui Franciei Saint-Louis in Egiptu fu anunziata sultanulu din Cair prin porumbei. In diferitele fase ale bataliei de la Mensurah, atátu de desastrósa pentru chrestini, asemenea s'au intrebuintiatu porumbeii. Dar chiar puterniculu sultanu Nurreddin (1146—1173), fundatorulu unui intinsu imperiu, simtindu necesitatea d'a fi informatu câtu mai iute de ceea ce se petrecea in statele sale, iufintià, mai cu séma in Egiptu, unu servitiu de posta cu porumbei admirabilu organizati. Prin ingrigirile sale, se radicara in tóte pàrtile turnuri, cari serviau de cotetie si fiacare avea câte unu directoru si veghiatori, cari, nóptea si diu'a, pândiau sosirea porumbeiloru.

Intretinerea cotetieloru, porumbeiloru si a pazniciloru costá sume insemnate.

(Finea va urmá.)

I. O.

SALONUL

Conversare cu cetitóriele.

— *Dupa balu.* —

Celu de pe urma acordu alu muziceii resuna; ju-nele femei obosite de dantiu numai corporalmente, nu inse si spiritualmente, se asiédia pe scaune; in giurulu loru o multime de jocausi beati de farmece, ca albi-nele in pregiurulu floriloru, vreu sè mai guste inca unu momentu de placere, o elipita de 'ncantare.

— Inca unu tour, numai unulu inca! — se róga toti cu fericire inalta.

Dar incedaru. Music'a nu mai canta. Publiculu incepe a se departá. Inse éta, unu arangiatoriu inamoratu reesi a induplecá pe musicantii somnorosi a mai intoná inca odata valsulu feericu. Câte-va parechi se si scóla si incepu a dantiá, nu atátu cu piciórele, câtu mai multu cu spiritulu si cheii, cari vorbescu asiá frumosu — in tacere.

Domnisiór'a Arabella inse e silita a refusá tóte rugárele adoratoriloru ei. Mam'a sa nu o lasa sè mai jóce, cà-ci copil'a e pré obosita, i este pré caldu, si sè teme sè nu se recéscá pe cale pan' a casa, cà-ci au sè plece indata. Apoi mai gandesce, dar nu spune, cà nu este elegantu a remané in balu pana 'n capetu.

O! óre de ce sunt mamele asiá tirane! Éta Traianu cu ce pietate se róga, par' cà s'ar aflá in biseri ca inaintea altariului! Dar Adrianu, pe care ea atátu de multu nu-lu vediuise, a vinitu din departare de cincispre-diece mile, numai pentru acestu balu, numai pentru ca sè póta jocá unu tour cu Arabella. Si Eugeniu, ah interesantulu Eugeniu, elu nu mai graiesce nici unu cuventu, eufundatu in visári melancolice, stá radiematu de unu stêlpu si — déca nu póte jocá — privesce la ea. Si Aureliu si Hectoru si toti ceialalti aru jucá bucurosu unu tour, — déca mam'a n'ar fi asiá de crudela!...

Aceste nu noi le dicemu, ci domnisiór'a Arabella, care ori câtu de obosita ar fi, totu-si in privinti'a acordárii unui tour — din care apoi s'aru face diece — nu este de parerea mamei sale.

Inse n'are ce face. Trebuie sè se supuna, de si cu multa parere de reu.

Éta si music'a incéta de nou. Sal'a incepe a se desiértá mereuasiu. Pompósele haine de tarlatan, cari aséra la intrare in balu cochetau cu atát'a gratia, acuma au prospectulu stéguriloru militaresei, cari au fostu conduse la vr'o lupta infricosiata si acuma se rentorcu de acolo. Au nu este si balulu o lupta? Terenulu alunecosu alu salei nu este si elu unu adeveratu campu de batalía? Ba da! In ambele locuri se lupta cu arme petrundiatórie: in batalía cu mitrelese, in balu cu foculu radielorú din ochi; in ambele locuri lupt'a curge pe viétia si mórté; si in amendóue unu momentu potrivitu, o ocaziune binevenita, decide totulu. Deosebirea este numai aceea, cà batalía de multe ori se incheia cu mórté, ér balulu cu — cununia.

Si déca acésta asemenare ar schiopetá, atunci voiu dice, cà acele multe toalete de tarlatan, cari a séra se mandriau cu atát'a fala, acuma sunt triste, debelate, oflitate, intoemai ca florile vescedíte. Pufurile nu mai sunt asiá imflate, ma unele au scadiutu de totu; mas-

lele sunt derangiate, unele chiar nu se mai afla de felu, cine scéie, care tineru cu perulu ineretitu le-a ascunsu in busunariu — spre aducere a minte; fodrele s'au cam raritu si ele, cele din josu par' cà nici n'au fostu.

In adeveru balulu nu este mai pucinu interesantu la fine, decâtu la inceputulu lui. Ma dóra amu puté dice, cà finea e cu multu mai interesanta decâtu inceputulu.

Tinerimea, care a jucatu tóta nóptea, si diminéti'a se departéza cu suveniru placute de siguru va fi de parere acést'a. Dar si garde-de-damele, cà-ci éta finea balului le iérta a merge a casa sè se culce si sè dórma.

Noi nu din aceste consideratiuni pronunçiamu opiniunea nóstra, ei din punctu de vedere numai contemplativu.

Candu intràmú intr'unu balu, éta ce ne intimpina! Elegantia fortiata din tóte partile. Amicii, cunoscutii si toti ceialalti, pe cari mai iéri alalta iéri i veduramu in hainele si cu manierele lorú indatinat si cunoscute, acuma ni paru necunoscuti si straini; abiá i cunoscemu. La inceputu nici nu ne apropiámú unii de altii, ei stámú rece ca nesce statue; nici nu siedemu, càci ni s'aru imbotí toaletele: ne uitámú la toti, criticámú pe toti; de convenimu cu cine-va, i facemu compleminte obligate; i laudámú totu balulu, câtu este de frumosu si elegantu; sinceritatea a remasu a casa in celelalte imbracaminte.

Inse trece o óra dóue, jocámú — adeca jocati —, conversámú, ridemu, ne veselimu si ne petrecemu, si din ce în ce ne aflámú mai a casa, càci din ce in ce uitámú câte o mimica fortiata, o positiune studiata a casa inaintea oglindii, o vorba invetiata din dictionariulu etichetei; din momentu in momentu toaletele devinu mai familiare, armoni'a lorú incepe a se descompune, pica un'a, se spinteca alt'a, bumbusecele incepu rolulu lorú; frisurele mai slabescu din compositiunea artistica, câte o vucla se pré lungesce, câte o locua s'a cam uritu in societatea, in care a ajunsu din grati'a frisorului; vènrariulu (Fächer) deveni o ruina, care ascunde in remasitiile ei o multime de suspine... Si asiá totu mai departe, pana diminéti'a, ordinea artistica din inceputulu balului face locu disordinei poetice. — Atunce apoi, derimate tóte stavilele maestrite ale factiárei, petrecerea ajunge la culme...

Am cetitu unde-va, cà o princesa óre-care de multe ori meditá despre caus'a, de ce óspetii ei la inceputulu seratelorú sunt mai reci in conversatiune si petrecere decâtu la fine? In urma i-a plesnitú prin minte aceea idea curiósa, cà de siguru obiectele din sale araugiate in ordinea cea mai stricta facu a supra lorú impressiunea recelei. La prim'a serata dara dins'a ordoná a derangiá astu-felu mobilele din salóné, precum acele se afla la finea seratelorú. Si ea nu se insielá. Adunandu-se óspetii, vedindu acésta situatiune curiósa, indata se aflau ca 'n ultimele mominte ale unei serate, adeca fórte vialu...

Dar amu alunecatu pré departe cu fantasi'a. Éta intr'aceste domnisiór'a Arabella s'a si sculatu dimpreuna cu mama-sa, spre a se departá. Adoratoriiu facu unu semi-cercu, ca si semi-lun'a pe langa o stea frumósa. Fia-care grabesce sè-i ajute a-si imbracá entré-ulu; ér

dins'a mai mare grige are de buchetele capetate in cottillon. Nu le-ar dá pe o tíera. Cum sè le dèe? Are siepte-spre-diece. Nici o fèta n'a capetatu asiá multe. Cum va sosí a casa, le va pune in ferèsta, unulu câte unulu, ca toti trecatorii sè le póta deosebí, si sè scía câte-su?!

Si ele pléca in garde-de-robés. Tenerii galanti le aducu imbracamintele de érna. Se imbraca. Unulu dintre cei mai fideli le petrece pana josu la calésa. Ele se urca. Calés'a pléca. Tinerulu stá locului. Se uita dupa ea, si par' cà vede inc'odata prin ferestuti'a din dosulu calesei incantatóri'a figura a Arabellei, care merge sè dórma — déca va puté!

Visuri frumoése!

Josefu Vulcanu.

B o m b ó n e.

— Ce deosebire este intre munc'a bogatului si intre munc'a saracului? — intrebà óre-cine pe óre-care.

— Saraculu, — respunse celu intreatu, — muncesce, ca sè aiba de mancare si bogatulu muncesce, ca sè-i vie posta de mancare..

*

Intr'o societate, unu betranu care patimise multe in junéti'a sa, fu rugaru sè povestésca un'a din intemplările sale cele mai curioése si mai interesante. Dupa mai multe rugatiuni betranulu consimti si incepù sè vorbésca astu-felu:

— Sè ve istorisescu acea ce am patitu in tinere-tiele mele de la o banda de talhari. Pe atunci, erau talharii in tíera atâti, câti sunt acum ómanii cinstiti.

— Ce felu? — intrerupse unulu din asistenti: — erau atâtu de pucini?

*

Unu óre cine, se duse inaintea unui judecatoru de pace si lu-rugá sè-i dèe óre-care explicatiune a supra unoror prigoniri de judecata ce are cu unu vecinu alu seu.

Dupa ce acestu óre-cine esplicá judelui cum stá pricin'a, judele respunse:

— Amiculu meu, afacerea dtale este asiá de incurcata, in câtu nu potu vedé indestulu de chiaru, déca ai séu nu ai dreptate.

— Fii bunu, — replicá acelu óre-care puindu-i in mana doi galbeni, de cèrca déca vedi mai bine cu ajutorulu astoru ochelari.

*

Unu pasia turcu avea in haremulu seu, intre mai multe femei, dóue favorite pe care le preferea mai multu ca pe celelalte.

Ambele favorite se certau intre dinsele tóta diu'a despre premietatea ce ocupau in anim'a pasialei.

Un'a dintr'insele decise, ca sè se informe, intrebându pe insu-si pasia.

— Stapane, — dîse ea, — déca plutindu odata pe Dunare, câte trei in barc'a ce scii asiá de bine sè conduci, s'ar intemplá ca fundulu barcii sè se rupa, barca sè se scufunde si noi sè fimu amenintiati a ne innecá, nu e asiá cà tu ai sarí sè scapi mai antâiu pe Amina?

— Póte, — respunde Turculu, suflandu cu ne-tur-

bare fumulu parfumatu ce supsesse diutr'unu lungu ciubuc, fiindu cà tu pari a scí sè innoti mai bine.

Unu casu de nebunía.

Diarulu „l'Italie“ reproduce dupa „le Corrier du Bresil“ urmatoriulu casu d'o nebunía fòrte ciudata, tînendu-se séma de caus'a care a produsu-o:

Unu baiatu, abiá in vèrsta de 10 ani, si care cantá de minune la piano, prinsese de câte-va dîle unu felu de spaima de acestu instrumentu favoritu.

In urma mai multoru mustrári si rugatiuni, parintii voira sè intrebuintieze chiaru rigórea, pentru ca sè faca pe baiatu a-si reincepe studiele, dar totulu erá in vanu, cà-ci indata ce vedea pianulu, — incepea sè se infioreze si, punendu-se in genuchi, strigá:

— Gratia! gratia! Nu me puneti in faci'a acestui blastematu de piano, càci contine unu geniu reu, care mi-sparge urechile, candu atingu tastele. Acestu piano e unu instrumentu diabolicu. Gratia, tata!

Si 'ndata dupa aceste cuvinte, baiatul erá apucatu de convulsioni si deliru!

Tatalu, ca omu intieptu, incepù mai antâiu sè observe d'aprópe pe fiulu seu, si apoi voi sè afe, care erá spiritulu reu ce i turburá mintea. Prin urmare betranulu se asiedá la piano si incepù sè cante.

Dar abiá incepura sè resune primele acorduri, candu de odata se audi din laintrulu instrumentului unu mare scomotu, care facea pe parinte sè fuga cu gróza de la piano, cum fugea si baiatul.

Cu tóte aceste a dóu'a-di parintele, de si rusinatu de frie'a ce aretase, se puse din nou la piano si reincepù sè cante. Indata inse reincepù acela-si scomotu indracitu, si atunci betranulu, luandu-si totu curagiulu, redicá capaculu pianului.

Dar ce vede? Unu cuibu de sióreci albi, veniti nu se scie de unde. — Aceste animale nu se instalasera aci negresitu de câtu pentru iubirea ce aveau de pelea care inveselesce ciocanele si pentru lan'a de contacte. Cátu pentru musica, ei o uriau, si tocmai de aceea faceau scomotu mare, atunci candu prin atingerea tasteloru se dá o alta destinatiune pelei si laniei in care si-aveau domiciliulu.

Siórecii au fostu sacrificati pe data, dar mintea tinerului musicantu este sdruncinata si va trebui multu timpu si mari ingrijiri spre a-si revení in starea naturala.

OE E NOU?

Regele candidat u de deputatu. Comun'a Cornareva, in comitatulu Severinului, vré sè aléga de deputatu pe M. Sa regele, carele — precum dicu — singuru va fi in stare a aliná suferintiele Romaniloru.

Imperatés'a Siarlotta, precum scrie diuariulu „Gaulois“, se afla la Brusela in starea cea mai trista. De candu muri med. dr. Delhaye, care a avutu cea mai incordata grige de ea, dins'a devine din ce in ce mai franta spiritualminte. Ex-imperatés'a siede inca totu in castelulu Tervueren de langa Brusela. In timpulu din urma dins'a nu voiesce sè védia pe nimene, nici chiar pe regin'a Belgiei, pe care mai de multu atát'a o iubiá;

unică ființă, pe care o suferă în giurulu ei, este guvernanta sa. După opiniunea medicilor, nu mai este cu putință a spera îmbunătățirea stării spirituale a nefericitei Siarlotte.

Si-a impuscatu tat'a. În comună Straja, din comitatulu Gomoru, adese-ori se întempla furturi mai mici. Din cauză această, avocatulu Emericu Kovács a ordonat servitorilor sei, ca deca voru observă ceva suspicios, numai decătu să-i facă de știre. Într'ună din nopțile trecute unu servitoru lu-si tredi din somnu, anunțându-i, că prin curte s'a ivitu o figură neagră foarte suspicioasă. Ștapanulu apucă îndată pușcă, eși în curte, și o descarcă spre acea figură. Acea cadu în pământu. Alergându elu acolo, vedu că si-a impuscatu tat'a, carele asiderea pandea după hoti prin curte.

O femeia-soldatu. În nopțile trecute schimbându-se sentinellă militaria la o casa de pază în Casiovia, s'a observatu că acolo stă o femeia — în haine catanesci. Ea eră amantă ostasiului, carea — fiindu foarte frigu — a substituitu pe cătu-va timpu pe amanțulu seu. Ostasiulu fu pedesitu.

Bismarck se teme grozavu de vr'unu atentatu nou. În fia-care anghiu elu vede unu ucidentoriu. Din cauză această se teme a remanē singuru. Cas'a și odaile sale sunt pazite în continuu de soldati.

O naframa scumpa. Vice-regele Egiptului a daruitu fiicei iubitelui seu amicu, generalu Sherman, cu ocașunea maritării sale, o naframa în prețiu de 150,000 de dolari.

Resbunarea unui negru. Soci'a unui grecu din Horoskeni, lângă Constantinopole, merge cu o amica la biserică, și se întâlnește cu unu negru, despre care ele au făcutu mai multe glume. Între altele, soci'a grecului ar fi disu, că cătu de bine ar fi a frige „pacia“ din buzele lui înflăte. Negrulu audi aceste vorbe și jură o resbunare grozavă. Elu acceptă până ce dam'a eși din biserică, o urmară pan' a casa. Femeia, neobservându-lu, merse dreptu în odaia de dormitu, unde copilasiulu ei dormia unu somnu dulce. Atunce intră negrulu și pronunță furiosu aceste cuvinte: „Mi-am adusu buzele, să frigi din ele pacia.“ Femeia fugi din odată, și spariată se ascunse în podrumu. Negrulu se apropiă de copilasiulu dormindu, i tăia grumadii, picioarele și manile, și apoi cu capulu tăiatu plecă să caute pe mam'a nefericita. Elu deschise cu sil'a usi'a podrumului, și tinu cu bucuria diabolăscă înainte ei membrele tăiate. Mam'a apucă o secure, și tocă în capu pe ucidentoriu, carele muri îndată.

Sinuciderele într'atât se sporescu între ostasii din Franța de mișia-di, în cătu generarulu Espivent de la Villeboisnet, a aflatu cu cale a da unu ordinu de di, care se încheia cu aceste cuvinte: „Soldatulu care si-stinge însu-si viața e lasiu. Viața soldatului e a lui Dumnedieu și a patriei. A jefu pe Dumnedieu și patriă, e pecatu!“

Ochi artificiosi Cetim în diariile din Berlin: Precum se știe, statulu a făcutu pe spesele sale ochi artificiosi tuturor ostasilor, cari si-i-au perdutu în bătălia. Fiindu că înse galanteria această constă multu, s'a decisu a nu se mai face nimenu ochi falsi. Cu toate aceste înse unu bietu invalidu a recursu în septemană trecută, ca statulu să-i facă unu ochiu falsu, că-ci dinșulu voiesce să se însore.

Unu casu de nebună extraordinaru. Biserică din Albury, aproape de Guildfort (Anglia), a fostu de curendu teatrulu unei stranie scene de nebună. În

momentulu cetirii rugatiunilor, unulu din asistenti, capitanulu Symes, si-parasi locul și se su în amvonu: apoi, întindendu manele, se adresă adunării și dise că e însărcinat de Dumnedieu a transmite unu mesagiu puțin placutu de ascultat. La momentu mai multi din oficiantii cultului se urcară pe treptele amvonului, rugându pe capitanu să se retraga. Dar această scotindu o sabie de sub haine, o înverti pe de-a supra capulu și declară că va strapunge inim'a ori cui s'ar opune comunicatiunii mesagiului seu. Impiegatii se retraseră cu grabă, și capitanulu Symes anunță adunării, că perșverandu în credința sa presentă, merge spre perdiana. Unulu din amicii energumenui, dlu Armstrong, avocatulu, lu-întrerupse atunci și se sil de a-lu face să se deș josu. Cu o lovitura de sabie D. Symes mai i tăia unu degetu. Alarmă se făc estrema: femeile tipau și le se făcea ieu; duces'a de Northumberland lesină și fură nevoiti s'o scōta afara din biserică. Barbatii strinsi în grupe, însădaru îndemnau pe capitanu să se deș josu. Unulu din asistenti se hotari de a se su în amvonu: dar turbatulu capitanu i presentă deș unu revolveru încarcatu, ceea ce lu-facē să cada de-a tumba; apoi lovindu cu sabia paginile Bibliiei, capitanulu continuă de a-si declamă mesagiulu în mijlocul șgomotului. Dar impiegatii bisericeii se înarmaseră cu prajini lungi și începura ataculu; după o luptă crancenă, reușira a da josu din manele nebunului sabia și revolverulu: atunci lu-apucara, lu-trasera afara din amvonu, și cu toată resistentia sa desperată, lu-legara de mani și de picioare de unu stēpu. Pusu la dispoșitiunea politiei, după ce a dōu'a di fu examinat de medici, a fostu transportatu într'unu ospitalu de nebuni. (Voc. Covur.)

Politi'a din Sacramento s'a portatu în duminică trecută pe stradă principală a orașului și a opritu pe toti trecatorii, pofțindu-i a-si aretă talpele calciunilor. Motivulu acestei curioșe procederi a fostu împregiurarea, că în noptea trecută s'a furatu dintr'unu magazinu de calciuni o multime de papuci, și pe fiecare se află timbrulu fabriciei. Astu-felu via poliți'a să aște papucii furati. Dar însădaru.

Cu unu votu. O dama înaltă din Paris se bolnavi dilele trecute. Medicii cei mai renumiti fură chiamati a țienē consiliu. Ei se svatură și cu majoritate de unu votu decisera, că dam'a nu va muri. Unulu din ei merse și spuse ast'a bolnavei. Ea lu-ascultă, se întorse catra parete, și — muri.

Unu casu tragi-comicu s'a întemplat dilele trecute la Ungvar. Bolnavindu-se unu plugariu de acolo, mediculu i-a prescrișu să pușă pe randia patru lipitori. Peste câte-va ore dinșulu fu chiamatu de nou, să alerge iute la acelu plugariu că-ci se află în gur'a mortii. — Ajunsu acolo, în adeveru gâși pe bietulu omu în starea cea mai cumplită, svēcolindu-se în patu grozavu. „Ce s'a întemplat?“ — întrebă elu de soci'a plugariului. „I s'a făcutu reu de lipitori“, — response această. „Ce felu de lipitori?“ — întrebă mediculu, — eu nu vedu nici un'a.“ — „Apoi că le-a înghititu, și acuma sunt toti în randia, — response ea spre uimirea medicului. Bietulu omu nu întielesse bine recept'a medicului.

Unu monstru. O plugaritiă sanetōsă din Andalusia a nascutu în lun'a trecută unu monstru, unu pruncu care de-a supra are dōue corpuri, ér de desubtu numai unulu. Se pare, că monstrulu are dōue randie, dar din josu de ele corpulu e unificat. Din privirea și miscarea capurilor se deduce, că creșii sunt deplinu desvoltati; fia-care funcționeză independente; candu

unulu ride, celalaltu plange; unulu dórme, celalaltu suge etc. Candu unulu pré se misca, celalaltu se simte reu. Mam'a si-a dusu prunciá la orasiu, unde sunt obiectulu admiratiunii generali.

Unu jucatoriu falsu din aristocrati'a cea mai inalta englesa s'a descoperitu de curendu la Londra. Unu oficieriu anglesu, Walter Harbord, amicu intimu alu principelui de coróna, este acestu individuu. Dinsulu fu deslarvatu la Monaco. Scandalulu, care a facutu atunce mare efectuu, nu s'a pututu ascunde, ori câtu s'au nisuitu in privinti'a acést'a cercurile cele mai inalte. Walter Harbord, eschisu chiar si din famili'a sa, fu silitu a dimissioná din postulu seu si a parasí Anglia.

Trei surori lungu traitórie. La cimitierulu Recoleta din Buenos-Ayres, se inmormentá de curendu o anume Juana Ramirez, in etate de 104 ani, fêta mare, cu câte-va septemani mai nainte acela-si cimitiru prinise pe o sora a Juanei Ramirez, o fêta de 115 primavere; o alta Ramirez, nemaritata ca si cele dóue surori ale sale, traiesce inca, si chiar e bine, de si are 108 ani impliniti.

Celu mai avutu omu de pe pamentu. Intr' unulu din principalile orasie din Statele Unite a avutu locu de curendu nunt'a ficeei celui mai avutu dintre ómeni. Elu posieda cinci-dieci mii milióne de dolari. Fericituluu sociu este unu mare intreprindietoru de cà ferate, cu o avere de siese milióne dolari. La nunta au fostu invitate 1000 de persóne. Fia-care biletu de invitatiune erá continutu intr'unu carnetu de auru, cu incuetóre si chiae de auru. Unu esemplaru din aceste carnete, costa 150 dolari. Stradele, in diu'a cununiei, de la cas'a ginerelui pana la a socrului, erau literalmente ascernute cu rose, in câtu uruitulu trasuriloru nu se audia de locu. Sal'a de balu, erá stralucita de lumini si de diamante. Balulu a fostu din celu mai splendidu. Mum'a miresei, a facutu daru ficeei sale unu colanu de diamante, care a costatu colosal'a suma de 150 milióne dolari. Venituluu dotei miresei se urca pe anu la sum'a de 15 milióne dolari. Tatalu seu i-a facutu daru 1000 de lase, de tíera si de orasiu si unu vaporu cu dóue masini, platindu-i in acela-si timpu salariele ecipagiului pe timpu de 10 ani!

Carnevalu.

Balu romanu in Viena. Comitetul arangiatoriu alu balului romanu din Viena are onóre a anuncia, cà acestu balu — alu carui patronatu avura bunavointi'a de a-lu primí dómnele Matilda Dumba, Maria de Filisianu si Elena de Marenzeller nasc. Bibescu — se va tiené la 27 febr. st. n. in „Grand Hôtel“, la 9 óre sér'a, la care invitámu cu onóre intregu publiculu romanu. Venituluu este menitu pentru sustinerea cabinetului de lectura alu Societátií academie „Romaní'a Juna.“ Viena in 12 febr. 1875. Pentru comitetulu arangiatoru: presiedintele dr. Hosanu, secretariulu Munteanu.

Flamur'a lui Hymen.

Dlu Ioanu Siandru si domnisiór'a Calipsa Onitiu serbara cununí'a loru la 2/14 februaru in Sebesiu.

Biserica si scóla.

✕ **Universitatea din Cernauti**, pentru a carei infiintare s'a aplacidatu ministrului de culte sum'a ordinaria de 16 mii fl. si extraordinaria de 55 mii fl., se va deschide cu inceputulu anului scolasticu 1875/6, la inceputu numai cu una facultate juridica si alt'a filosofica. La cea d'antáiu voru fi 8, éra la acésta 7 profesori ordinari. Abstragendu de la facultatea juridica, se voru propune in anulu viitoriu la cea filosofica: filologi'a classica, limb'a germana, limb'a slavica, si limbele orientali, apoi istori'a, geografi'a si filosofi'a. Tóte aceste obiecte, cum si la facultatea juridica, se voru propune in limb'a germau. Limb'a romana nici cà se va propune de nimene.

✓ **Junimea romana din Gratiu**, considerandu, cà la infiintand'a universitate din Cernauti limb'a romana va fi de totu eschisa, a indreptatu unu apelu ca tra junimea romana studiósá din Austro-Ungaria, spre a conlucrá, ca limb'a romana sè fia limb'a invetiamentului pentru studentii romani, si a petitioná in acestu intielesu la diet'a austriaca, la metropolitulu Bendella si eventualminte si la imperatulu.

Societati si institute.

✕ **Ateneulu Romanu.** La 30 jan. dlu G. Sionu vorbi despre „Ciganiad'a“, poema epica romana scrisa pe la inceputulu seclului nostru.

Literatura.

Carti scolastice. La dlu Demetriu Varna, v. prot. in Lapusiulu-romanu, se afla de vendiare urmatóriele opuri scolarie: „Fisica“, pentru scólele poporali romane, intogmita de T. Rosiu, dupa Cruger si Popp, cu 18 figure. Pretiulu 25 cr. — „Tabelle de parete“, 20 la numeru, cu opuri colorite si „indreptariu“ pentru invetiatori. Pretiulu 4 fl. — Din „Geografi'a Ungariei“, editiunea a dóu'a va esi in 1 aprile.

✕ **Avisu.** Cursulu gratuitu si facultativu de „Istori'a critica moderna“, ce dlu Bonifaciú Florescu preda la facultatea de litere din Bucuresci si care va tiné pana la 1 juluu pentru anulu acesta, va formá unu volume cam de 400 pagine, esindu o lectiune pe septemana. Pretiulu fia-carei lectiune e de 50 bani. Abonamente se facu pentru totu anulu (25 lectiuni) pe 10 lei noi pentru Bucuresci, la diarulu „Romanulu“ si la librari'a Socec.

✕ **Diuaru nou.** Diuaristic'a romana sciintifica s'a inavutitu dilele trecute cu unu nou organu. Una asociatiune numerósá de doctori in medicina dintre cei mai fruntasi din capital'a Romaniei a creatu o publicatiune bimensuale sub titlulu „Romaní'a medicale.“ Scopulu ce si-a propnsu, dupa cum se spune in prospectu, este: „Cultivarea diferiteloru ramuri ale sciintiei medicali; urmarirea progreseloru ei in tíera si in strainetate si studiarea tuturoru cestiuniloru de interesu profesionalu.“ Atátu numele membriloru fundatori, câtu si ale membriloru comitatului de redactiune si ale colaboratoriloru, dau ori-cui cele mai frumóse sperantie, in viitorulu si soliditatea acestei publicatiuni sciintifice.

T e a t r u .

✕ **Teatrulu celu mare in Bucuresci.** Artistii asociati, la 30 jan. jucara pies'a: „Ceru cuventulu“, séu

„Ambitiulu Frosei“, revista in 7 tablouri de X. Y. Z. Music'a de Z.

Teatrulu-Cireu in Bucuresei. Compani'a dramatica, represintata si dirigiata de dlu M. Pascaly, la 30 jan. jucă pies'a „Muschetarii“, drama in 5 acte si 10 tablouri.

Industria si comerciu.

Cale ferata pe ghiatia. Unu diuariu din Daluth face propunerea, sè se construe o cale ferata de la Daluth pana la Saul pe ghiatia. Numit'a fôia propune, ca sinele sè se prinde de ghiatia cu cuie, fara d'a fi trebuinciosu a se mai face alte lucrări. Sinele calei ferate apoi s'aru putè scôte in fia-care primavêra. Calea ferata ar fi cam de 400 de mile lunga, si s'ar putè intrebuintiã pana 'n lun'a lui aprilie.

Tribunale.

Unu avocat din Sibiiu a pretinsu pe calea legii 46,525 fl. Tribunalulu i-a aplacidatu 109 fl. Frumôsa deosebire!

Unu jurnalistu ucisu. Redactorulu diuariului „Capitale“ din Roma, Rafael Sonzogno, fu ucisu dilele trecute in cancelari'a sa redactionala, de catra unu asasinu platitu. — Ucigatoriulu fu prinsu si predatu justitiei.

Unu calciunariu din Clusiu a avutu unu timpu mai indelungatu relatiune de amoru cu ô veduva. In timpulu din urma inse dins'a par' cã ar fi voitu a rumpe acêsta legatura, cã-ci respinse ofertulu calciunariulu d'a se maritã dupa dinsulu. In un'a din dilele septemanei trecute ei se si certara, si rezultatulu certei fu, cã dinsulu o impuscã cu unu revolveru si ea muri. Apoi voi sè se impuce si pe sine, dar revolverulu minti. — Elu fu prinsu si nu nêga fapulu seu.

Suvenirea mortiloru.

Nicolau Ioanovicu, comerciantu romanu in Budapesta si membru la representanti'a fundatiunii Gojduiace, a repausatu la 2/14 fauru, in etate de 55 ani, lasandu dupa sine o familia numerôsa.

George Damsia, preotu in comun'a Murani, comit. Timisiorii, repausã la 3 febr. in etate de 41 ani, lasandu in doiu pe veduv'a sa Paulina, cu patru feciori si o fetitia.

Emilia Radivoeviciu nasc. Miulescu, soci'a comerciantului Danila Radivoeviciu, din Bozovicu, repausã la Biserica-Alba, in etate de 22 ani, lasandu in doiu pe sociulu seu dimpreuna cu unu pruncutiulu abia de optu luni.

Ioanu Chitulu, fostu perceptore regescu de dare in Hatiegu, trecu la cele eterne in Betleanu la 17 fauru 1875 in etate de 42 ani, in alu 15-le alu casatoriei sale, lasandu-si in doiu famili'a si pe numerosii consangeni. Natiunea a pierdutu unu fiu zelosu in repausatulu!

Ghicitura numerica

de Iulia Moldovanu.

XaIVVu Ia IIIa Xe VIIIe IVVu IIIIu aXa XXa IIIe
VIIIa 5IIII5IIe VIIII I8IaXe IIve auVu IIvuIIaIIvu
uIIu IIIaXVIIeIu aIIIVIIIu Ve IIIeIIVIIIuIIaIIIe
Ve XaLu oIVIaIIIe
Ve aVIII oIIIu IIIIaIIvu,
VeIII IIulu 5uIIIi III5i VoIoIVu IIVIIIaIIIIa Ie,
IVoXulu I8oeI5Xu eIIII XII5IoIIIu,
VaIIlu IIuIIvu Xuv5II Ie VIIa5 iII IVoXaIe,
Xa 65IIIIe IIIaIaIe
IIVi viIoIIIu.

Deslegarea ghiciturei din nr. 3:

Te revedui in fine, o! multu dorita sora,
In visulu meu de auru ce in somnu-mi am avutu;
Erai frumôsa, Lila, ca dulcea aurora,
Ca ros'a amorôsa, ca sôrele placutu.

Macedonschi.

Deslegare buna primiramu de la domnisiôrele Maria A. Gaetanu si Sofia Bogdanu.

Post'a Redactiunii.

Sieica-mica. Cu nr. 1 din anulu trecutu nu mai putemu servi. Fôia se tramite. Asceptamu pretiulu.

Mocodu. Detto.

Versurile: La P. S. A., — Pana candu in suferintia, — Soldatulu in lupta, — Adio muma, — Printre morminte, — Doina, — nu se pôtu publicã.

Zam. Dlui I. T. F. Fôia'nôstra, fara tablouri, cõsta pe anu 10 fl. Amu primitu 4 fl.

Doin'a din Oltenia par ca nu e finita inca. De aceea nu o putemu publicã.

Barladu. Dlui I. P. profesorulu la liceu. La cele intrebate amu respunsu in epistola particularia. Primitu-o-ati? Multiamita si salutare!

Blasiu. Amu fi pusu si pe acea domnisiôra intre reginele balului, inse — durere! — insciintiarea dtale a sositu tardiu. Credemu totu-si, ca din caus'a acêst'a nu se voru nasce „certe pe paginele foi“ nôstre.

Descrierea lasiului nu contine nimica nou, ce nu s'ar mai fi publicatu in fôia'nôstra, afara de multele frase, dar de acele se ne ferimu!

Aradu. Esemplare din ultimulu treiluniu alu anululu trecutu mai avemu.